

РЕШЕНИЕ

№ 23831

гр. София, 10.07.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 13.06.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Миглена Николова

ЧЛЕНОВЕ: Даниела Гунева
Младен Семов

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **4020** по описа за **2025** година докладвано от съдия Даниела Гунева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН). Образувано е по касационна жалба на Д. И. Д. чрез адв. П. против Решение № 964 от 14.03.2025 г. по н. а. х. д. 15133/2024 година на Софийски районен съд, с което е потвърдено Наказателно постановление № 24-4332-016189 от 15.07.2024 г., издадено от началник сектор към СДВР, отдел "Пътна полиция" СДВР. С последното за нарушение на чл. 37, ал. 1 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) на Д. И. Д. е наложено административно наказание "глоба" в размер на 200 /двеста/лева на основание чл. 179, ал. 2, вр. ал. 1, т. 5, пред. 4 от ЗДвП.

Решението се обжалва, като незаконосъобразно, по съображения подробно изложени в депозираната касационна жалба. Твърди се непълнота на административната преписка, липса на снимков материал, сочи, че другият участник в ПТП не е движил с висока и несъобразена скорост, за което са събрани свидетелски показания. Изтъква се, че при движение с допустимата скорост ПТП не би настъпило, а причината за инцидента е неправомерно движение на МПС на другия участник в ПТП –висока скорост и непредприемане на правилна маневра. Соци се лиса на маркировка на процесният участък. Искане се неговата отмяна и отмяна на наказателното постановление. Претендира сторените по делото разноски за двете инстанции.

В съдебно заседание касаторът, редовно уведомен, не се явява, не изпраща представител.

Ответникът – редовно призован, не изпраща представител, изразява становище за неоснователност на жалбата в писмени бележки. Претендира юрисконсултско възнаграждение и

прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, моли решението на СРС да бъде оставено в сила.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в преклузивния срок по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, от надлежна страна по чл. 210, ал. 1 от АПК, срещу подлежащо на оспорване по чл. 208 от АПК съдебно решение, поради което е допустима.

Разгледана по същество е неоснователна. Съображенията за това са следните:

С обжалваното решение е потвърдено Наказателно постановление № № 24-4332-016189 от 15.07.2024 г., издадено от началник сектор към СДВР, отдел "Пътна полиция" СДВР, с което за нарушение на чл. 37, ал. 1 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) на Д. И. Д. е наложено административно наказание "глоба" в размер на 200 /двеста/лева на основание чл. 179, ал. 2, вр. ал. 1, т. 5, пред. 4 от ЗДвП.

От фактическа страна, съдът е приел за установено, че на 29.06.2024 г., около 16:40 часа, касаторът управлявал лек автомобил марка "Лексус", с ДК [рег.номер на МПС], като се движел в [населено място] по ул. С. шосе, в посока от [населено място] към Околовръстен път. Същият предприел ляв завой. В същото време срещу него направо в посока от Околовръстен път към [населено място] се движел лек автомобил марка "Ф.", с рег. [рег.номер на МПС], управляван от свидетеля А. Н.. Между двата автомобила се реализирало ПТП, без настъпили телесни увреждания на пътниците в тях. На местопроизшествието пристигнал екип на ОПП СВДР, съставен бил протокол №948662 и скица за настъпило ПТП, декларации на участниците в него.

Съдът е кредитирал свидетелските показания на свидетелите Т. М., А. Н., Р. С. и И. Т., които възприел като обективни, непротиворечиви и кореспондиращи с ангажираните по делото писмени доказателства. Подробни аргументи е изложил по отношение на твърденията на жалбоподателя относно местоположението на автомобила му преди удара, начина на настъпилото произшествие и причините за него.

Срещу Д. бил съставен АУАН № 1343301 за нарушението, което било квалифицирано по чл. 37, ал. 1 от ЗДвП. Въз основа на него било издадено и обжалваното понастоящем наказателно постановление № 24-4332-016189/15.07.2024г. с което на жалбоподателя било наложено административно наказание "глоба" в размер на 200 лева на основание чл. 179, ал. 2, вр. ал. 1, т. 5, пред. 4 от ЗДвП.

От правна страна, Софийски районен съд е счел, че при съставянето на АУАН и издаването на НП са спазени изискванията на закона досежно материалната компетентност на техните издатели, както и тези за описание на нарушението/ дата, място и обстоятелства, при които е извършено.

По съществото на нарушението, съдът е приел за безспорно установено, че жалбоподателят е допуснал вмененото му нарушение, тъй като е отнел предимството на движещото се направо ППС, с което е причинил пътно-транспортно произшествие.

Съдът намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и правилно.

Настоящият касационен състав споделя мотивите на РС, че издаденият АУАН и наказателно постановление съдържат изискуемите реквизити и отговарят на изискванията на чл. 42 и 57 от ЗАНН.

Настоящата касационна инстанция намира, че решаващият съд е изследвал всички относими към спора обстоятелства, излагайки мотиви, чрез които е направена връзката между приетите за установени фактически обстоятелства и съответните правни изводи. В съдебно заседание са

разпитани актосъставителя и свидетели, чиито показания са разгледани в съвкупност с останалите събрани в хода на делото писмени доказателства. Не се установява да е налице снимков материал, направен от полицейските служители, който да не е представен. Пред въззивния съд такива доводи не са заявявани и данни за наличие на снимков материал няма.

Направените от съда изводи се споделят изцяло от настоящия касационен състав. Актът за установяване на административното нарушение и Наказателното постановление са съставени съгласно изискванията на ЗАНН. Фактическите констатации, описани в него, се потвърждават от събраните по делото гласни и писмени доказателства. Касаторът не е ангажирал други доказателства, които да оборят правните изводи на първоинстанционния съд. В касационната жалба не са въведени оплаквания, които да доведат до промяна в направените изводи.

Съдът приема, че съдебният акт е постановен и при правилно приложение на закона, като при неговото постановяване не е допуснато нарушение на материалния закон – касационно отменително основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 от Наказателно-процесуалния кодекс /НПК/.

Правилно съдът е приел, че произшествието е настъпило при предприета маневра заvoy наляво от жалбоподателя Д., при която той не е пропуснал движещият се направо лек автомобил, като произшествието е настъпило в платното за насрещно движение. Обстоятелството, дали другият водач се е движил с несъобразена скорост е ирелевантно за поведението на касатора.

Настоящата инстанция споделя изводите на съда, че неправомерното поведение на другия участник в произшествието не освобождава от отговорност жалбоподателя, който е нарушил предписанието на чл. 37, ал. 1 от ЗДвП, при завиване наляво за навлизане в друг път, водачът на завиващото нерелсово пътно превозно средство да пропусне насрещно движещите се пътни превозни средства. В допълнение само следва да бъде посочено, че за съставомерността на деянието не се изисква единствено деецът да е действал в нарушение на закона. Трайно ориентирана е и съдебната практика в насока, че водачите на ППС са длъжни всякога да съобразяват възникналите опасности на пътя, независимо дали същите са резултат от правомерно или неправомерно поведение.

Предвид изложеното, съдът намира, че не е налице твърдяната от касационния жалбоподател немотивираност и неправилност на съдебния акт.

С оглед на горното и предвид обхвата на проверката, дължима от касационната инстанция, не се констатира наличието на касационни основания за отмяна на решението на СРС и същото следва да бъде оставено в сила.

Съгласно чл. 63, ал. 3 от ЗАНН (нова – ДВ, бр. 94 от 29.11.2019 г.) в съдебните производства по ал. 1 страните имат право на присъждане на разноски по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

На ответника се дължат разноски съгласно разпоредбата на чл. 63д, ал. 1 и, ал. 3 от ЗАНН. На основание чл. 63д, ал. 3 от ЗАНН, във връзка чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, съдът счита че следва да определи минимално възнаграждение от 80 лева за участието на юрисконсулта на ответника, като тези разноски следва да бъдат възложени на касатора.

По изложените съображения, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. -град, 13 касационен състав на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 964 от 14.03.2025 г. по н. а. х. д. 15133/2024 година на Софийски районен съд.

ОСЪЖДА Д. И. Д. [ЕГН] да заплати на СДВР 80/осемдесет/лв. разноски по делото.

Решението е окончателно на основание чл. 223 от АПК и не подлежи на обжалване и протест.

Председател:

Членове: